Ч. 254. (425). Львів, Второк, дня 17. жовтня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В зайнятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку, а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Світова війна.

Урядові воєнні звідомленя.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З д. 15. жовтня 1916:

Східний фронт.

На південь від Гатшеґ задержали наші війська граничний хребет в цілій розтяжности серед завзятих боїв. На південь і на схід від Кронштату не було вчора ніяких дійсних перемін. В східному пограничу Семигороду, тільки в горах Ґієрґіо очищувано вузькі пасма краю, від ворога.

На схід від Кірлібаби наші війська в скорому наступі посунули ся вперід, при чому взяли 3 російських офіцирів, 435 мужви і один скоростріл. Німецькі баталіони (курінї) зайняли височину Смотрець, ізнов у своє посїдане. На південний схід від Пантирського хребта відперто один російський наступ.

На Волині нове оживлене російських воєнних операцій. На широких відтинках фронту греміли цілий день російські гармати. Тут і там випадала з окопів піхота, але ніде не досягла наших перешкод.

На італійськім фронті:

На загал воєнна дільність обмежена. В околиці Ґориції наступили Італійці нині рано на наші становища на схід від Зобер. Цей наступ, частию зломив ся в нашім гарматнім огни, частию відперто його в рукопашному бою. На схід від Трієнту зістрілено ворожий літак в воздушній боротьбі

На південно-східнім фронті:

В Альбанії нічо нового.

Заст. шефа ґен. штабу **Ф. Гефер.**

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

З д. 15. жовтня.

На західнім фронті:

Фронт військ князя Рупрехта

Сильна боротьба артилерії по обох берегах Сомми, що простягла ся через Анкр на північ і поміж Курселе і Ракур, як також на фронті Барле—Аблятенкур, досягла найбільшої нагальности. Анґлійські напади, на північ від Тіпваль, довели до рукопашної боротьби в наших лініях. На однім місци зміг ворог удержати ся, поза тим відкинено його з тяжкими втратами. В околиці Лебеф ворога відперто. Французи робили наступи поміж Барле і Аблєнкур. Зайняли село і цукрову фабрику Женфмон. Поза тим їх відперто. Південна частина Аблєнкур в наших руках.

Фронт військ наслїдника престола:

Час до часу сильнїйша боротьба артилерії на схід від Мози.

На східнім фронті:

На західнім фронті від Луцка усильні воєнні операції ослабли. Сильнїйший гарматний огонь, що простяг ся більше-менше від Синявки над Стоходом аж на схід від Горохова, підпомагав російські наступи, що вчера обмежили ся на лїсний простір на південь від Затурчі і околицю Бубново. Оживила ся боєва акція також поміж зелїзничими дорогами, що ведуть з Плугова і Нараївки до Тернополя. В Карпатах відзискали ми втрачений 21. вересня вершок Смотрець. В відтинку Кірлїбаби, австро-угорські війська виконали побідні наступи, в яких забрали 444 мужви в полон.

На балканськім фронті:

Фронт маршалка пільного Макензена:

Ніяких перемін.

Македонський фронт:

Відперто сильні ворожі наступи, на захід дороги Монастир—Фльоріна. Спроби наступів на схід зелїзної дороги, ударемнено. В луці Черни тривають бої далї, без зміни положеня.

Перший ґенеральний кватирмайстер **Людендорф.**

На морі.

ЛЬОНДОН. Потонув російський пароход „Mercator“, обєму 2827 тон.

Протопопов за веденем війни аж до остаточного успіху.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.) Новий російський міністер внутрішних справ — Протопопов заявив представникови російської преси, що війну треба за всяку ціну довести до успіху. Ся війна ріжнить ся від всїх иньших, ніхто не тямить подібної війни; весь російський нарід бореть ся цілим своїм єством і цілою своєю кровію.

Французькі жнива.

БЕРН. „Temps“ довідуєть ся з міністерства торговлї, що від богатьох уже літ не було такого збору у Франції, як сего року. Здаєть ся, що жнива дали що найвисше 60 міліонів метричних сотнарів. Теперішне запотрібоване Франції разом з заосмотренем війська виносить 86 міліонів метричних сотнарів.

Конскрипція населеня в австро-угорській окупаційній области.

ЛЮБЛИН. В статистичному урядї, отворенім при господарській секції військового ґенерал-ґубернаторства, переведено досліди з обсягу господарської статистики на австро-угорській окупаційній области. Вислїди тих дослїдів будуть відомі з кінцем жовтня. Статистичному урядови віддасть ся провід спису населеня в окупаційній области. Списи, які мають бути опрацьовані до 1. грудня с. р., обнимати-муть статистику: пола, призначеня, степени образованя і занятя, після стану з 15. на 16. жовтня сего року.

Найновійший територіяльний здобуток Росії.

ПЕТЕРБУРГ (Пет. Аґ.) Міністерство заграничних справ поручило своїм дипльоматичним представникам за границею повідомити дотичні круги, що країна, відкрита в 1913 і 1914 рр. на Ледянім морю підчас подорожі Вількіцкого, відома під назвою „Краю Царя Миколи II.“ прилучуєть ся до російської держави.

Роковини участи Болгарії в світовій війні.

СОФІЯ. (Болг. Аґенція). В роковини приступленя Болгарії до европейської війни, видав ґенерал Жеков приказ, в якому представив конечність боїв, які усе, відколи Болгари поселили ся на балканському півострові, в центрі перехрещуваня великих історичних шляхів, були для долї болгарської раси рішаючими. Вказав на стан в якому находить ся Сербія, повалена до землї, що витрачує останки своїх сил проти болгарського фронту. Ще більш нужденна доля жде віроломних Румунів.

Нечувані, зьвірські насильства, яких вони допустили ся на безборонних жінках і дітях покрили їх соромом.

Ті насильства, питомі для трусливого народу тільки побуджують наш гнів і бажанє пімсти. По розторощуючих ударах під Тутраканом, Добричем і Раговом, дріжучий з переляку Румун бачить піднятий над своєю головою наш пястук местника і числить вже днї, що остали йому до житя. Небаром при божій помочи і при могучім опорі наших сильних союзників, задамо йому останнїй удар і Румунія буде неспосібна шкодити. Боротьба о здійсненє зєднаня нашої раси ще не покінчена. Безліч наших ворогів ослабла, але ще не впала зовсїм. Вони намагати-муть ся продовжити війну, надіючись поліпшити своє положенє, але наша сила примусить їх скорити ся.

Наберуть вони переконаня, що Болгарія волить згинути зі славою, як зносити сором неволї. Побіда належить до того, хто устоїть ся до кінця.

З Греції.

ПАРИЖ. До „Temps“ доносять з Атен: На ультімат французького ґенерала Фурне в справі розоруженя фльоти і обсадженя батерий і фортів в Пірею, не дав президент міністрів докладної відповіди. На се казав йому Фурне заявити, що відповідь його не вдоволяє і що він має приказ — ломити всякий опір. Щойно на се повідомленє заявило грецьке правительство, що капітулює безумовно.

ЖЕНЕВА. (Гавас). З Атен доносять: До префектури поліції і до поліційного відділу в міністерстві внутрішних справ, будуть приділені французькі офіцири.

„Morningpost“ довідуєть ся з Атен під датою 11. с. м. що перед двома тижнями, відділ грецьких військ, що стояв залогою в Халькіс, вицофано в глибину Беотії. З ріжних околиць Пельонезу стягнено війська до Коринту, відки вони підуть до Беотії.

Королївська домена Татої, сильно укріплена. Приступ до неї під сильною сторожею.

АМСТЕРДАМ. З Атен доносять, що союзники обсадили в Пірею форти, що панують над містом в цїли контролї торговельного руху.

АТЕНИ. Дневник „Хронос“ доносить, що король відбуде перегляд жовнїрів фльоти і похвалить їх за додержане присяги.

Болгарське звідомлене.

З дня 14. жовтня.

В луцї Черни відперто наступи. В ночі з 13. на 14 с. м. виконали Серби значними силами напад на північ від села Словіца, але їх відперто при великих ворожих втратах.

Наступ на горбок Багово відперли ми без труду.

На фронтї над Струмою зустрічі стеж (патруль). Ворожа фльота бомбардувала узгіря коло Орфано.

Румунський фронт: Не було змін. Здовж Дунаю і на побережу Чорного моря спокій. В Добруджі на захід від зелїзницї Добрич-Меджідіє, постійний гарматнїй огонь.

Македонський фронт: Дня 15-го с. м. відперто сильний ворожий наступ, виконаний ворогом, о припускаємій силї одної дивізії, на відтинку поміж шляхом Біголія-Клешт-Юра а зелїзницею. Ворог потерпів значні втрати. В ночі виконав ворог ще два напади, але його відперто знову, з тяжкими для него втратами.

В луку Черни мали місце завзяті бої. Усї ворожі наступи відперто. В долинї Могленницї звичайний арматнїй огонь. Тут і там зломили ся наступи ворожої піхоти в нашім арматнїм огни.

Російське звідомлене.

З дня 12. жовтня.

Західний фронт: Перед нашими становищами біля мостового причілка Ікскіль 28 км. на південний схід від Риґи, дня 8 с. м. о пів до 4. по пол. жовнїри на висуненім нашім становиши, почули сик в поблизьких нїмецьких окопах і сейчас почули запах трійливого ґазу. Филї ґазу розлили ся з такою скорістю, що жовнїрі на становищи ледви вспіли наложити маски. Жовнїр Кітаєв, що обслугував телефон, не хотів тратити часу на вложене маски, без огляду на небезпеку обслугував його далї, дякуючи чому, вдало ся йому повідомити команданта куріня, про ґазовий напад. Потім побіг перестеречи товаришів в задних окопах. Вспів еще крикнути; „ґазові маски!“ почім упав мертвий. Сторожа сейчас заалярмуза про ґазовий напад ракетою. Випустивши струї ґазів, Нїмцї отворили огонь ґранатів з трійливими ґазами, засипаючи ними дорогу за мостовим причілком і на правім березї Двини. Дякуючи сиґналам, залога форту вспіла наложити маски і отворити огонь із скорострілів, та кидачів бомб. Рівночасно, наша тяжка і легка артілєрія звернула доосередний огонь на ворожі окопи. Йдучи за першою ґазовою хмарою, вийшли Нїмцї до наступу, в силї двох курінїв на цїлому фронтї причілка. Одначе той напад, дякуючи геройським зусиллям наших скорострільних віддїлів і сильному огневи артілєрії, відперто, причім Нїмцї понесли тяжкі втрати. Стрільно нашої тяжкої артілєрії розбило кілька ворожих ґазових збірників. Пів години опісля, Нїмцї знов пустили ґаз і пішли до наступу, але їх відперто. Около 6. години, пустили Нїмцї трету струю ґазу і ще раз пробували піти до наступу, але й тим разом без користи. Оборонцї становищ в Ікскіль боронили ся хоробро.

Ворог побудував міст на Бовдурцї в околицї села Білявцї, на північний схід від Бродів. Наші стежі відкрили його, а артілєрія знищила міст зовсїм.

Фронт в Добруджі: Ворожа воздушна ескадра кинула на Констанцу бомби, затроєні цукорки, чісник заправлений бакцїлями холєри і летничі стрілки.

Під датою 13. с. м. доносить рос. ґенеральний штаб: На західнім фронтї в ночі з 11 на 12. с. м. Нїмцї по острілюваню наших окопів на західнім березї Сучави, в околицї села Голубовичі, пішли до наступу і з-разу зайняли часть окопів, з яких одначе, ми виперли їх в протинаступі, при тяжких ворожих втратах. На південний схід від Бубнова наші стежні віддїли заатакували становище ворогів, що кинув ся до утечі, Відтак зайняли стежні віддїли ворожі окопи і там усадовили ся.

На південний захід від села Свистільники над берегом Нараївки пробував ворог сфорсувати наші засїки, але відперто його огнем. В околицї Делятина над Сучавою в лїсистих Карпатах, зістрілила наша піхота ворожий самолет, що впав в полумях. Летун і обсерватор дістали ся до неволї.

На фронтї в Добруджі положене не змінило ся.

Нові галицькі консерватори.

Посади консерваторів для Східної Галичини, на обовязку котрих лежить опікувати ся забутками давної культури в краю, в остатних часах не були обсаджені. Се дуже уємно відбивало ся на станї тих забутків, що підчас війни вимагали особливої опіки. Можна сказати, що вони, здебільшого, впрост були полишені на долю випадків та приватних — часом зовсїм небажаних — меценатів.

Отримуємо вістку, що мінїстер внутрішних справ нарештї рішив покласти кінець ненормальному вакуваню консерваторських посад і заіменував на стало, на протяг пяти лїт консерваторами д-ра Кирила Студинського, проф. Львівського унїверситету, і д-ра Людвіка Бернацького, заступника кустоса бібліотеки ім. Оссолїнських у Львові.

Знаючи незвичайну сумлїнність в виконуваню своїх професорських та горожанських обовязків, видатну працьовитість та досконалий досвід, особливо що до стану архівальної справи в краю, зачерпнутий також з власної довголїтної практики, можна сподївати ся, що іменоване шан. Професора вповнї оправдає ті надії, котрі українське суспільство вправі покласти на „свого“ консерватора. На жаль, подїл повітів поміж галицькими консерваторами та особливе становище українського консерватора, без сумнїву, будуть стояти не-раз на перешкодї для дїяльности сего остатного. Але, мимо того, всеж лишить ся широке поле для корисної дїяльности.

Після подїлу повітів професор Студинський прийняв заряд над українськими архівами в полїтичних повітах: Броди, Бережани, Цїшанів, Городок Ягайлонський, Яворів, Камінка Струмилова, Львів, Мостиска, Перемишляни, Радехів, РаваРуска, Сокаль, Тернопіль, Збараж, Золочів, Жовква і місто Львів.

Др. Бернацький буде мати під своєю опікою повіти: Бібрка, Богородчани, Борщів, Бучач, Чортків, Долина, Дрогобич, Городенка, Гусятин, Калуш, Коломия, Косів, Надвірна, Печенїжин, Підгайцї, Рогатин, Рудки, Самбір, Скалат, Сколе, Снятин, Станиславів, Старий Самбір, Стрий, Товмач, Теребовля, Турка, Заліщики і Жидачів (для польських архівів).

„Тим, що полягли“.

(Вірші Лепкого).

З вибухом світової війни українська вершована поетична продукція зменшила ся дуже значно. І се не могло бути инакше. Війна, се явище, яке нїяк не пособляє ідейному становиську, — що житє одиницї є вартнїйше від добра мас, становиську, що і в нашій поетичній продукції останних передвоєнних років почало зазначувати ся щораз виразнїйше.

Попри се, саме в часї війни відійшов від нас на все корифей рідної поезії, Іван Франко, творчий характер, що і в тих, зовсїм нехтуючих найпростїйші навіть условини артистичної творчости, обставинах, останком сил піддержував світляний прапор поезії.

Молодші українські поети перестали в часї війни оголошувати свої твори книжками.

Деяким з них війна може й освідомила занадто дрібну скалю їх особистих переживань і вони признали їх невартними публичного документованя, иньшим навпаки, велїла вона сягнути в найглибші наслої психіки одиницї в круговороті загалу і вони зрозуміли, що на се потрібно значно більше часу, як на звичайне приладжене до друку збірки віршованих записок.

А є й такі письменники, яких війна, на скілько судити по тих їх невеличких творах, що вони їх час до часу по наших, особливо віденських, виданях друкують, не змінила зовсїм. Вони остали такими, як в блаженних часах, де щойно почали були виробляти ся форми примітивів нашої модерної поезії.

До сього третього типу належить теж улюблений лїрик передовсїм української молоді, Богдан Лепкий.

Накладом Укр. Культурної Ради свіжо появила ся збірочка його віршів п. з. „Тим, що полягли 1914—1915“.

Читаючи її, почуває ся, що з її сторінок говорить старий знакомий. Він не впав ізза війни в позу траґічного трибуна, і се його прикмета, і не збув ся деяких трохи замало мужеських жестів, і се його хиба. Лишив ся собою мимо всього. Щиро признав ся сам собі, що в нього, як в тисячі других, нема крицевого рамени і тому не виступив перед нами подобою суворого Марса і не рве ся вести перед на чолї мас, гнаних нерозгаданою покищо волею на загибіль? чи відродженє через кроваву жертву? не знати.

Муза Лепкого, давня товаришка і порадниця, не покинула його давньої, тихої домівки, щоб модерною Жанною д'Арк шукати кровавих стежок таємного наказу по столоченим жовнїрськими ногами полям цїлої майже Европи; вона і на Маківцї не була дївчиною-добровольцем, щоб пережити героїчний момент самопосвяти за право нації до самоозначеня своєї історичної волї і рівночасно пережити найбільш приманчивий жіночий тріюмф з пірваня цїлих сотень молодих ентузіястів до наступу на ворожий рів, щоб відважно разом глянути в очи смерти і її спокушати..

Нї, Лепкого муза, се злиденне дївчатко-сирота в галицькім, спаленім Москалями, селї. Пошле Господь мир, то вона кудинебудь прихилить ся, у білій шкільній світлици або в домі Божім, а тепер щож їй красшого і почати, як не піти за перетягаючим на фронт через рідне село в попалї, полком, щоб інколи подивляти жовнїрське завзятє, а иньшим разом подати криничної водицї втомленому стрільцеви. І тодї вона призадумає ся над синьо-жовтим цвітом з шовку на стрілецькій шапцї і серцем приголубить і ідею стрілецтва і траґедію тих, що згинуть за неї; а хоч і не годна обіймити свідомостю цїлої величі сеї траґедії, то зложить про неї сердечну пісню, що одна-одинока, як сирітська сльоза понесеть ся по рідній земли і стане народною піснею і народною скаргою:

„...Мерехтить в очах
Безконечний шлях...
. . . . . .
Заки море перелечу
Крилонька зітру“.

Maudit.

НОВИНКИ.

— **З недїлї.** Ще раз всміхнуло ся було небо, таким добрим, лагідним усміхом, як у тій яві, коли розлучають ся двоє, що мають надію зійтись ще нераз зі собою...

Бабине лїто снувало послїдні пасма своєї пряжі.

Падало до долу зжовкле листє з деревини, вітер ніс по полї срібне павутиня, а люди йшли за місто пращати ся з лїтом...

З під обдертих стїн уланської касарнї за личаківською рогачкою ніс ся гомін української пісні про козака, що їхав за Дунай... І не повелось йому в дорозї.., Не напоїв коня в Дунаю, за те тепер цїлий тиждень працює при земельних роботах, направляє трамваєві шляхи. водопровідні рури, а в святу недїлю сїдає під стїнами касарнї „цуруків“ і співає пісню...

А по ржою вкритих склонах Кайзерзальду блукали розвіяні звуки тужної сопілочки... Якийсь підтоптаний лїтами ополченець ляг в долинї і вигравав...

Бабине лїто кінчило свою пісню. На поля находили мраки і скорим ходом наближалась ніч...

— **Зі стрілецької слави.** Духовник українського січового війська о. Микола Іжак, прислав нам спис стрільців, що в місяцях серпни і вересни лягли головами на полї слави.

Виказ сей доповнює поданий нами в ч. 250 і 251 правдивий, вірний хоть не повний (дехто вмер в шпитали) і „неурядовий“ спис стрілецьких втрат. Виказ о. Іжака містимо в цїлости для порівнаня і в тім переконаню, що обовязком нашим понайбільшеж в стрілецьких справах є інформувати українську суспільність скоро вірно і в межах можливости точно. В стрілецьких справах ми все зносили ся і зносимо ся безпосередно зі стрільцями в полї і звідомляємо наших читачів про всяку замітнїйшу подію, не оглядаючись на те чи ся стрілецькою кровю на-

писана в полї подія одержала вже „урядову“ марку себто має чорнильну апробату, провірене і потверджене якогонебудь зманеврованого чудака, що стрільчить над... синїм Дунаєм. Нам розходить ся о саму річ і конечну правду, а не о формальність і безпотрібну етикету. Знаємо, що від стрілецького фронту все близше до Львова, як до столиці наддунайської монархії, тому уважали ми своїм обовязком в стрілецьких справах засягати інформації безпосередно тому і на будуче доложимо всїх старань, щоби наші читачі мали відомости від стрільців скорі, вірні і по змозї точні.

„Урядові“ відомости в деяких случаях лишаємо урядовим часописям...

О. Микола Іжак пише:

Супроти сього, що вельми тяжко повідомити всї Родини Сих, що в місяци серпни і вересни с. р. житє за волю України віддали, так через брак їхнїх адрес (деякі родини евакуовані, иньші під ворожою кормигою) прошу Хв. Редакцію о поміщенє отсього спису:

14. серпня лягли головами з У. С. С. на схід від Потутор: 1. стр. Демянчук Евген, з Гвіздця п. Коломия; 2. стр. Голод Микола, Серники середні, Рогатин; 3. віст. Андріяс Михайло, Перемишль; 4. віст. Борчук Іван, Садова, п. Сторожинець; 5. ст. дес. Істерович Франц, Любачів, п. Цїшанів; 6. віст. Кермощук Іван, Жабє п. Косів; 7. віст. Кондратчук Василь, Іваниківка, п. Богородчани; 8. стр. Кураба Франц, Милятичі, п. Львів; 9. віст. Михайлів Осип, Городилів, п. Золочів; 10. віст. Палахнюк Гриць, Любинцї п. Стрий; 11. десят. Полянський Іван, Стара сіль, п. Старий Самбір; 12. стр. Рупа Тимко, Торки, п. Сокаль; 13. стр. Сисак Микола, Волощина, п. Підгайцї; 14. стр. Сорич Юра, Мишин, п. Коломия, 15. стр. Станівський Казимир, Стрий; 16. віст. Старчук Роман, Бабин, п. Кіцмань; 17. стр. Туз Олекса, Гижне, п. Ряшів; 18. стр. Тимочко Лука, Черниїв, Тернопіль; 19. стр. Шевчук Петро, Сеньків, п. Заліщики; 20. стр. Чабан Михайло, Стрілиска нові, п. Бібрка; 21. стр. Чміль Дмитро, Дитятин, п. Рогатин,

3. і 4. вересня: 22. стр. Абердам Осип, Львів; 23. підхор. Алексевич Тадей, Наварія, п. Львів; 24. ст. стр. Банах Петро, Підберезцї, п. Львів; 25. стр. Березкий Михайло, Купновичі ст., п. Рудки; 26. віст. Безпалько Ілько, Зазулї, п. Золочів; 27. стр. Бочан Ілько, Гайворонка, п. Підгайцї; 28. ст. стр. Борщ Антін, Подусів, п. Перемишляни; 29. стр. Букеда Дмитро, Золочів, п. Красне; 30. ст. стр. Бідун Михайло, Вибудів, п. Бережани; 31. стр. Бойчук Михайло, Жабє, п. Косів; 32. стр. Бойчук Іван, Винники, п. Львів; 33. стр. Вінтоняк Андрій, Вербіж вижний, п. Коломия; 34. стр. Дунай Андрій, Вуйковичі, п. Перемишль; 35. стр. Винник Павло, Лядське шл., п. Товмач; 36. Вульчак Стефан, Шпіколоси, п. Золочів; 37. стр. Гадуняк Петро, Бачів, п. Перемишляни; 38. стр. Галак Ілько, Коцюбинцї, п. Гусятин; 39. стр. Гуркало Іван, Словіта, п. Перемишляни; 40. стр. Гурман Тадей, Бертилів п. Бібрка; 41. стр. Ґаліновський Михайло, Свистільники п. Рогатин; 42. Ґавдуник Петро, Волчківцї, п. Снятин; 43. стр. Ґудзовський Осип, Журів п. Рогатин; 44. Демянчук Юліян, Пістинь, п. Косів; 45. стр. Децик Іван, Береги, п. Самбір; 46. стр. Жовківський Михайло, Підгайцї; 47. стр. Качалаба Іван, Задвіре, п. Перемишляни; 48. стр. Качуляк Василь, Трофанівка, п. Коломия; 49. підхор. Кліщ Денис, Сулятичі, п. Жидачів; 50. стр. Кончаківський Василь, Рудники-п. Жидачів; 51. стр. Ковальчук Стефан, Мозолівка, п. Підгайцї; 52. стр. Котів Онуфрій, Печеніжин; 53. стр. Круцик Іван, Яблонів, п. Рогатин; 54. стр. Куцій Михайло, Болшівцї, п. Рогатин; 55. стр. Кухтяк Остап, Гайворонка, п. Підгайцї; 56. хорунж. Кузьмич Ярослав, Пісочна. п. Стрий; 57. віст. Левицький Теодор, Рухтич руські, п. Дрогобич; 58. стр. Лозинський Михайло, Передмістя язл., п. Бучач; 59. стр. Лисак Василь — Залуква, п. Станиславів; 60. стр, Макаровський Андрій, Буск п. Золочів; 61. стр. Максимчук Іван, Балинцї, п. Коломия; 62. хор; Максимишин Іван, Ременів, п. Львів, 63. підхор. Мальований Василь, Звиняч, п. Чортків; 64. підхор. Мота Іван, Лїсневичі, п. Львів; 65. підхор. Марцїнковський Михайло, Заланів п. Рогатинї 66. підхор. Надрічний Гриць, Дички, п. Рогатин- 67. підхор. Нагірний Стефан; 68 стр. Нечипор Богдан, Самбір; 69. Нестор Стефан, Звижень, п; Броди; 70. підхор. Романишин Богдан, Княжолука, п. Долина; 71. підхор. Сачик Іван, Мозолівка, п. Підгайцї; 72. підхор. Сайко Василь, Кореличі, п. Перемишляни; 73. Савчук Федь. Джурів, п. Снятин; 74. ст. стр. Сїркович Володимир, Вишнівчик, п. Підгайцї; 75. хорунж. Соколовський Юліян, Стратин, п. Рогатин; 76. ст. стр. Столащук Ілько, Яворів, п. Косів; 77. стр. Струганів Андрій, Синевідсько в., п. Сколе; 78- стр. Скобель Осип, Липиця долїшна, п. Рогатин; 79. стр. Слука Василь, Любеля, п. Жовква. 80. стр. Телепко Михайло, Бачів, п. Перемишляни; 81. стр. Федорняк Василь, Підгородє, п- Станиславів; 82. Філяк Дмитро, Микуличин, п. Делятин; 83. стр. Холодняк Андрій, Підгайцї; 84. стр. Хибінь Семен, Хохонів, п. Рогатин; 85. стр. Червінчак Іван, Потилич, п. Рава руська; 86. стр. Чубатий Іван, Сеньків, п. Заліщики; 87. стр. Шевчук Андрій, Сороки львівські, п. Львів; 88. стр. Шевчук Петро, Видинів п. Снятин; 89. стр. Шевчишин Петро, Двірцї, п. Бережани; 90. стр. Штайнбурський Микола, Скоморохи нові, п. Рогатин; 91. стр. Швед Гриць, Любича княжа, п. Рава руська; 92. стр. Шимко Іван, Вербіж, п. Сокаль; 93, стр. Шкредка Іван, Маріямполь, п. Станїславів; 94. стр. Яцульчак Іван, Синевідсько вижне, п. Сколе; 95. стр. Юрчишин Гнат, Білобожиця, п. Чортків; 96. стр. Голодрицький Микола, Микулинцї, п. Снятин; 97. стр. Голуб Стефан, Раковець, п. Підгайцї; 98. 20. IX. віст. Вонсуль Іван, Сємаківцї, п. Городенка; 99. 23. IX. віст. Сорич Федір, Іспас, п. Коломия; 100. 28. IX. стр. Блажків Василь, Підмихайлівцї, п. Рогатин; 101. 29. IX. Захарчук Михайло, Задубрівцї, п. Снятин.

Померли в шпитали І. Т. Д. 55. в Бережанах: 1. Бабійчук Андрій; 2. Дяків Михайло; 3. Даскалюк Давид; 4. Дручків Андрій; 5. Іванюк Володимир; 6. Гречук Василь; 7. Лопатчук Яків; 8. Олїйник Стефан; 9. Рибак; 10. Метрипула Семен; 11. Сеньчук Михайло.

— З неурядових вістий. Др Ярослав Бачинський адвокат краєвий з Бучача (в часї війни старший десятник при обозї) поляг дня 29. вересня на східнім фронтї. Ранені: поручник 89. п. п Котик та хорунжі Самотулка і Рибачевський.

— Не закопуйте своїх талантів в землю! Польські дневники оповідають про цікавий випадок, як кріт зїв закопані в землю 30.000 рублїв. Один селянин з Ґруєцького пов. в Королївстві польськім, заробивши підчас війни 30.000 рублїв, виміняв їх на нові 100 рублеві банкноти, умістив їх в тикві, закоркував і закопав в землю коло хати. По кількох тижнях, сконтролювавши свій скарб, знайшов 100-рублївки, погризеними на дрібні кусники; поміж ними лежав здохлий кріт.

— Нїклеві 20-сотикові монети — в наслїдок розпорядженя мінїстерства скарбу — вільно приймати в приватнім обороті лише до 31. грудня 1916 р., по номінальній вартости. Банк і каси як також державні інституції будуть вимінювати нїклеві 20-гелерівки найпізнїйше до 30. цвітня 1917 р.

— Цукор дорожіє. Після виданого недавно розпорядженя з дня 12. с. м. цїну цукру підвисшено о 12 сот. на кільоґрамі. Теперішня цїна цукру виносити буде отже — 1 кор. 19 сот.

— Воєнні кухнї. В найблизших днях буде отворена воєнна кухня для урядників.

— Смерть визначних учених фільольоґів. Дневники доносять про смерть двох видатних фільольоґів; у Франції — Робера Ґотіо (Robert Gauthiot), знаного дослїдника над фраґментами ново-відкритих текстів в китайськім Туркестанї, як також мови литовської, автора порівнуючих язикознавчих студій; в Загребі — проф. унів. др Фльоршіца — одного з видатних представників славянської фільольоґії.

— Ощадність в уживаню товщу. Намісник долїшної Австрії видав розпорядженє, силою якого, з огляду на потребу ощадности в зуживаню товщів, заборонено освітлюванє гробів в задушні і другі памяткові днї.

— Іменованє православного архієрея для Галичини. З Петрограду доносять московському дневнику „Русское Слово“, що митрополит Пітірім прийняв депутацію галицького (?) православного духовенства, котра просила його о іменованє православного архієрея для Галичини — з огляду на те, що владику Евлоґія усунено. До депутації належали оо. Госкій, Цимбала і Клобук. Петроградський „День“ довідує ся одначе, що на-разї справу обсадженя катедри архієрея для Галичини відложено до кінця війни. Православні вірні в Галичинї позістануть надалї під опікою військового протопресвитера Тітова; в тім випадку, коли би присутність архієрея була конечною, його заступати буде владика Тріфон.

— Полїпшенє долї воєнних полонених. Правительства австро-угорське, нїмецьке, а нарештї і російське затвердили ухвали конференцій відпоручників Червоного Хвеста, що відбули ся в Стокгольмі в падолистї минувшого та в маю біжучого року в справі полїпшеня положеня полонених та рівномірного трактованя їх в ріжних краях. Ухвали стокгольмських конференцій реґулюють всї ті справи, котрі не були в достаточній мірі розвязані в постановах гаґської міжнародної конвенції та в ріжних дотеперішнїх договорах. Новий договір управильнює загальне положенє воєнних полонених, усталюючи однаке minimum того, що належить ся полоненому, підчас коли дотепер було звичаєм трактувати полонених так само, як власних вояків, с. є. — в ріжних краях ріжно. Управильнено між иньшим вивідні чинности що-до полонених, справу листованя і вишукуваня пропавших без вісти, справу спадків по померших полонених, справу дарунків, присиланих з дому, справу лектури, лїкарів, гіґієни, більшої свободи рухів; запевнено полоненим також полагодженє спррави духовної опіки. В кождім таборі полонених буде установлений комітет, котрого обовязком буде заступати інтереси полонених.

— Цїсарське признанє у формі дотепу. В звітї, поданім ґазетою „Berl. Tageblatt“ з останнього відвіданя східного фронту цїсарем Вільгельмом, поміж иньшим є така подробиця: Між ґенералами, які явили ся перед цїсарем з рапортами зі своєї діяльности на фронтї, був також ґен. Мелїор. Коли прийшла черга на сього хороброго полководця, якого війська всюди там поспішали були, де шаліла найгорячійша боротьба, цїсар так привітав ґен. Мелїора: „Ваше прізвище не є влучне. По тім, чого Ви довершили, Ви мусите називати ся Оптімус“.

— Справа платень вдовам і сиротам по військових. Одна з парляментарних кореспонцій доносить: Президент нїмецького народного союза Н. Ґросс, знов вставляв ся в правительстві в справі недостаточного заосмотреня вдів і сиріт по військових, та платень для інвалїдів. Президент мінїстрів бар. Штірк заявив, що правительство знає, як важна ся справа і старає ся о управильненє військових платень відповідно до сучасних вимогів. Одначе переговори, ведені вже від давна з угорським правительством, не покінчені. Премієр зробить, що можна, щоби приспішити справу.

— „Новое Время“ незадоволене. В числї з 23. вересня сеї часописи читаємо: „Після зайнятя Львова австрійсько-нїмецькими військами австрійське правительство онїмечило, омазепило, ополячило й покалїчило місто так, що його не можна й пізнати. Все, що хоч трохи нагадувало російський характер міста, знищено або змінено на нїмецько-український лад. Так напр. величня камениця бурси „Інституту Народнього Дому“ на Курковій улиці перемінена в школу для інвалїдів та ґарнїзоновий шпиталь ч. 14. В самім же „Народнім Домі“ знаходить ся українська ґімназія. З великої салї „Народнього Дому“ вроблено склад річей, знайдених по опущеню міста Росіянами. В „Пансіон-ї русскихъ дамъ“ містить ся українська захоронка для сиріт по Українських Січових Стрільцях. Ставропіґія є збірним пунктом для українських леґіонів. Мешканє Маркова займає редакція „Українського Слова“, а в „Обществ-ї имени Качковского“ містить ся „Український промисловий Союз“. „Русская Ризница“ перехрещена не „Українську Ризницю“, а в „Обществ-ї галицко-русской Матици“ є воєнний склад“.

(„В.С.в.У.“)

— Згадка про б. п. Михайла Мостовича. Перед місяцем згинув на полї бою геройською смертю ц. к. авскультант і відзначений офіцир Михайло Мостович.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 17. жовтня 1916.

Нині: 17. жовтня гр.-кат. Єротея, римо-кат. Люцини.

Завтра: 18. жовтня гр.-кат. Харитини, римо-кат. Лукаша.

○ Подає ся всім інтересованим до відома, що Боєва Управа і Збірна Станиця У. С. С. у Відні, які до тепер містили ся у XIV. пов. Goldschlagstrasse № 108, перенесли ся, а саме; Збірна Станиця У. С. С. до VIII пов. Langegasse № 36, а Боєва Управа до VIII. Lederergasse № 20, I. поверх. На ті адреси треба від тепер слати всі письма.

Послідні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 16. жовтня 1916.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала кавалерії архикнязя Карла:

На румунсько-угорській границі ніяких замітних змін, бої тривають далі. В куті трьох держав на південь від Дорни Ватри виперли ми Росіян поза потік Неґра, причім полонили ми одного офіцира, 217 жовнярів і здобули 2 скорострілі. Коло Кірлібаби полонено в послідних боях 5 офіцирів 1097 жовнярів і забрано 5 скорострілів, а на Смотрці 3 офіцирів і 371 жовнярів. На обох відтинках не повелись вчера російські наступи. В области Ледової здобули баварські полки вороже становисько.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Над Нараївкою, над горішним Серетом і на південний захід від Бродів війська ґен.-оберста Бема-Ермолі відбила сильні російські наступи, завдаючи ворогови великі втрати. Війська Терстіянського стояли цілий день під тяжким огнем російської артилерії. По обох боках Затуря йшла ворожа піхота до наступу іменно на північ від Затуря великими масами і кількакратно. Неприятель потерпів всюди невдачу.

На італійськім фронті.

В боях на схід від Собер полонили наші війська 2 офіцири, 212 жовнярів і здобули 3 скорострілі.

На півд.-східнім фронті.

Нічо нового.

Заступник шефа Ґенерального штабу пільний маршалок-поручник **Ф. Гефер.**

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Руперехта:

На поли битви над Соммою за дня тривала дальше взаїмна вначна артилерійська діяльність. Анґлійці в приступі на північний схід від Ґедекур вдерли ся на малій ширині до нашого першого рова. В протинаступі ми відзискали сю частину рова. Французи рано і вечером наступали на наші становиська на захід від Сепі. Їх відперто на полудневий захід від сего села різким протинаступом.

Фронт пруського наслідника престола:

В Арґонах і на обидвох берегах Мози місцями артилерійський огонь.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

На захід від Луцька сильні наступи на відтинку Забільно-Затурє, приготовані нагальним арматнім огнем, зломлено при чім неприятель мав великі втрати. Частинні приступи на полудне від зелізниці Броди-Львів і в низині Грабарки скінчили ся на нічим. Значні російські сили вирушили до приступу в глубоких рядах над Нараївкою поміж Липицею Долішною а Скоморохами.

Наступ не повів ся. Неприятелеви завдали ми великі втрати.

Фронт ґенерала кавалерії арх. князя Карла:

В Карпатах німецькі баталіони підчас розширюваня успіху, осягненого на горі Смотрець, відперли протинаступи і спіймали трох офіцирів і 381 вояків. На Комані баварські війська здобули штурмом декілька російських ровів. — На схід від Кірлібаби підчас приступів австро-угорських полків відперто протинаступи російські. Спіймано більш 1000 полонених. На полудневий захід від Дорна-Ватри союзні війська виперли неприятеля на долину Неґри.

Семигородський фронт:

Бої над румунською границею тривають дальше.

На балканськім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка Макензена:

Положенє незмінене.

Фронт македонський:

В відтинку Черни по обох сторонах місцевости Брод нагальні приступи Сербів, поновлювані також і в ночи, були безуспішними. Також частинні приступи коло Ґрунїсте і на північ від Нідза Пляніни відперто, причім неприятель поніс великі втрати.

Перший ґенеральний кватирмайстер **Людендорф.**

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оборонець у військових справах карних
Адвокат краєвий
Др. Карло Наґель
має канцелярію при ул. Ягайлонській ч. 12.

Оголошеня.

Рутинована учителька прийме сейчас лекцію в приватнім домі з шкіл нормальних, виділових, або сем. учит. Близша відомість: Марія Зелінська в Новім Санчи, ул. Косцюшки 1. 1—2

Замовляйте
український ілюстрований
::: КАЛЄНДАР :::
для українських еміґрантів жовнїрів і селян на звичайний рік
1917
який видає „Український Жіночий Кружок“ в Ґмінді, і коштує лише 70 с вже з пересилкою.
За попереднім надісланєм гроший висилаєть ся:

10	примірників	6·50	К
20	„	13·—	„
50	„	30·—	„
100	„	55·—	„

Замовляти на адресу: **Ольга Бачинська,** K. k. Barackenlager — Gmünd, N. Ö.
!! Найдешевший український календар !!
160 сторін друку, 20 ілюстраций. 5—30

Є на продаж більша скількість бельків до будови або на опал. Близша відомість в Адмін. „Укр. Слова“. Зголошеня сейчас. 2—3

Робітня слюсарська Михайла Стефанівського у Львові, ул. Варстатова ч. 10, або ул. Кордецького ч. 43, прийме кількох хлопців до науки. 4—4

Евакуований учитель пошукує лекції. Зголошеня слати під адресою: Петро Різун, учитель, Кульчиці п. п. Самбір (стація). 1—3

Великий
Календар „Просвіти“
на 1917 р.
Появить ся вже з початком слідуючого місяця. Замовленя і гроші принмає вже тепер Канцеляія Товариства „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10.
Хто скорше замовить і пришле гроші, скорше дістане календар.
Ціна К 2.—, для членів, що зложили вкладку за 1916 р. лише 1·50 сот.
Висилає ся лише за готівку. На порто звичайне належить прислати 30 сот., рекомендоване 55 сот.

Українські молитвенники.
I. Хвалите Господа з Небес.
гарного формату, звиж 750 сторін друку, є найновійшим молитвенником в чистій народній мові.
Зміст Молитвенника: Щоденні молитви ранїшні і вечірні. Найважнїйші пісні з вечірні і утрені. Літурґія св. Йоана Золотоустого. Образець Тайни покаяня. Молитва перед і по сповіди, перед і по Причастю. Молитви на час великого посту і на більші свята. Акафисти, тропарі і кондаки воскресні, щоденні і на більші свята. Найбільша збірка коляд і церковних пісень. Пасхальна таблиця.
Молитвенник друкований гарними черенками на білім тривкім папері коштує: 1. в переплеті з плюшу зі золоченими берегами і скобкою К. 7·—. 2. В переплеті зі шкіри зі золоч. берегами К. 5·00. 3. В переплеті в полотно з мармуровими берегами К. 3·00.
II. **Малий молитвенник** народною мовою, малого догідного формату. Оправлений цілий в полотно з витисками 1 корона.
Молитвенники можна дістати за попереднім надісланєм гроший: в Канцелярії Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. До замовлень доплачує ся 45 сот. на пересилку почтову.

Спішіть ласк. замовляти малі календарці!
на **1917** рік
на **1917** рік
Інформаційний для родин. Богато інформацій військових. Права родин покликаних до війська, пашпорти, комітети і т. и. Ціна 30 сот.
Жовнярський. Права У. С. С. і жовнїуів. Жарти, Співанки, Записки і и. Ціна 20 сот.
Шкільний для молодїжи всїх шкіл. Студенц. запис. інформац, і и. Ціна 20 сот.
У всїх календарцях нові тарифи почтові, стемплеві, міри і ваги гроші і т. и.
Додаток: На кождих 10 шт. додаток 2 шт., на 100 шт. дод. 25 шт., на 500 — додат. 150 шт. Висилка за готівку або в марках з гори. На пересилку просить ся залучити відповідну квоту. Наклад невеликий.
А. Березовський, Львів, Карпінського 19.

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.